

Mihnea Berindei, Dorin Dobrințu, Armand Goșu
(editori)

ISTORIA COMUNISMULUI DIN ROMÂNIA

Volumul III

Documente
Nicolae Ceaușescu
(1972-1975)

POLIROM
2016

Cuprins

Notă asupra ediției	5
Abrevieri	9
Lista documentelor	15
Documente	35
Index de nume proprii	767
Editor's Note	781
List of Abstracts	785

www.libris.ro
Căminul Vălenilor, Ploiești
Căminul Vălenilor, Ploiești
Tel: (0238) 313 88 78, e-mail: office@libris.ro
Fax: (0238) 313 88 79, e-mail: office@libris.ro
București, Strada Libertății nr. 6, M. Băneasa
(0211) 14 90 (birou), e-mail: office@libris.ro
200504, poșta nr. 6, Fax: (0223) 73 41 90, (0211) 24 31 11
Edina T. Ionescu, Horia-Cristina Ionescu
București, Calea Victoriei nr. 104, M. Victoriei
Tel: (021) 313 88 78, e-mail: office@libris.ro
Căminul Vălenilor, Ploiești
Tel: (0238) 313 88 78, e-mail: office@libris.ro
www.libris.ro

Lista documentelor

- 1) **1972 ianuarie 15, București.** Raportul de activitate al Miliției pe anul 1971, înaintat de ministrul de Interne Secretariatului CC al PCR. Documentul este urmat de anexe ce surprind activitatea Miliției (combaterea diverselor infracțiuni, accidente de circulație etc.) și situația cadrelor (vârstă, studii etc.) care o compun. Raportul relevă procentul ridicat al tinerilor care comit infracțiuni grave, aplicarea decretului nr. 153/1970, prevăzând pedepse cu închisoarea „pentru parazitism” și „conlucrarea strânsă” a Miliției cu Securitatea pentru supravegherea „elementelor suspecte”.
- 2) **1972 februarie 4, București.** Ședință a Consiliului Securității Statului în prezența lui N. Ceaușescu. Din stenogramă reies obsesiile secretarului general, „comandant suprem”, privind „problema legionară” și „contrarevoluționară”, sabotajele economice, spionajul străin. Pentru Ceaușescu lipsa unor cazuri concrete denotă slăbiciunea Securității, căreia îi cere să-l informeze despre fiecare caz în timp real, îndeosebi în vederea arestărilor politice. Securitatea este în concepția sa „un organism militar și politic”, mereu în stare de alertă, chemat să apere regimul de potențiale amenințări. Sunt preconizate măsuri pentru o mai bună conlucrare între Securitate și Miliție și o ameliorare a calității rețelei informative. Se conturează tot mai clar implicarea Securității în comerțul exterior. Stenograma surprinde și nivelul intelectual al membrilor conducerii Securității.
- 3) **1972 februarie 8, București.** Ședința de analiză a Raportului de activitate a Miliției în anul 1971, la care participă conducerea Ministerului de Interne, în prezența lui Nicolae Ceaușescu. Sunt prezentate o serie de detalii privind starea infracțională, îndeosebi în economie, lipsurile, doleanțele, propunerile de ameliorare a activității diverselor direcții ale Miliției. În cuvântul de încheiere, N. Ceaușescu acceptă o serie de cereri formulate în ședință și insistă asupra necesității unei mai bune pregătiri profesionale a „cadrelor” și a unificării rețelelor de informatori ai Miliției și Securității din cadrul întreprinderilor.
- 4) **1972 iunie 6, București.** Raport despre romii nomazi și seminomazi, realizat de Ministerul de Interne împreună cu alte ministere și înaintat primului ministru, privind eșecul autorităților în statoinicirea acestora, integrarea lor în muncă și școlarizarea copiilor și tinerilor. Documentul relevă absența oricărei înțelegeri a autorităților față de tradițiile și modul de viață ale romilor. Se preconizează adoptarea unor măsuri cu precădere coercitive împotriva acestora.
- 5) **1972 iulie 8, București.** Discuție în Secretariatul CC al PCR privind întărirea controlului asupra scrierii istoriei, în mod special a istoriei partidului. Se preconizează impunerea unui aviz obligatoriu al Secretariatului pentru cărțile de istorie a partidului și anularea drepturilor de autor pentru cercetătorii institutelor de științe sociale, care realizau aceste cărți în cadrul planului. Lucrările care nu corespund liniei partidului vor fi confiscate și distruse.

6) **1972 septembrie 5, București.** Iosif Banc, secretar al CC al PCR, propune includerea în nomenclatura CC din județe a vicepreședinților consiliilor populare județene și ai Municipiului București.

7) **1972 septembrie 22, București.** Discuție în conducerea partidului privind strângerea recoltei. N. Ceaușescu decide mobilizarea generală, sub directa îndrumare a membrilor Comitetului Executiv și a activiștilor CC al PCR. S-a dispus scoaterea pentru lucrările din agricultură a elevilor, funcționarilor, militarilor – inclusiv a elevilor din școlile militare – și a muncitorilor în zilele de duminică, precum și folosirea pentru spații de depozitare suplimentare a căminelor culturale și a școlilor.

8) **8. 1972 decembrie 15, București.** Conducerea PCR inițiază măsuri pentru controlul mai ferm al Miliției de către organele de partid la nivel central și județean. Sunt relevate o serie de abuzuri, ilegalități, infracțiuni comise de ofițeri și subofițeri de Miliție. Secretariatul CC a decis demiterea generalului-maior Nicolae State, adjunct al ministrului de Interne și inspector general al Miliției și înlocuirea lui cu generalul-maior Ion Jean Moldoveanu. Nicolae Ceaușescu insistă ca școlile militare să-și recruteze elevii doar dintre cei cu origine socială sănătoasă („din rândul muncitorilor, tehnicienilor, activiștilor de partid sau UTC, fiilor de activiști de partid și ai cadrelor militare, membri de partid”).

9) **1973 februarie 15, București.** Informare a Secțiilor Organizatorică și Propagandă ale CC al PCR privind activitatea structurilor partidului și ale Frontului Unității Socialiste, din care reiese că în ciuda intensificării măsurilor pentru combaterea sentimentului religios, acesta persista și chiar cunoștea o extindere în cazul confesiunilor neoprotestante.

10) **1973 februarie [15], București.** Notă a Departamentului Cultelor care respinge categoric ideea normalizării relațiilor cu Vaticanul, ceea ce ar presupune tratative privind problemele funcționării Bisericii Romano-Catolice și repunerea în drepturi a Bisericii Greco-Catolice. Președintele Departamentului Cultelor, Dumitru Dogaru, insistă asupra menținerii politicii de a răspunde punctual solicitărilor Vaticanului, care în viziunea sa era cea mai mare amenințare la adresa regimului comunist.

11) **1973 martie 14, București.** În urma sinuciderii doctorului său personal, N. Ceaușescu descoperă că Direcția a 8-a a Ministerului de Interne strânge informații, inclusiv medicale, despre el și despre întreaga conducere a partidului. Printre măsurile adoptate se numără: destituirea ministrului de Interne, Ion Stănescu, și excluderea sa din Comitetul Executiv; numirea în funcția de ministru de Interne a lui Emil Bobu; destituirea generalului Nicolae Pleșiță din fruntea Direcția I-a și dizolvarea Direcției a 8-a în vederea restructurării ei; interzicerea, în principiu, a strângerii de informații despre conducerea de partid și membrii CC. Discuția relevă temerea membrilor Comitetului Executiv că le scăpa de sub control anumite aspecte ale activității Securității, care folosește „agentura” împotriva lor. Chiar dacă este indignat de derapajele Direcției a 8-a, N. Ceaușescu apreciază Securitatea cu care lucrează „practic zilnic”.

12) **1973 martie 14-15, București.** Stenogramele ședințelor de lucru ale conducerii de partid cu membrii Colegiului și șefii Direcțiilor Ministerului de Interne, provocate de descoperirea faptului că Direcția a 8-a strânge informații despre N. Ceaușescu. Deși laudă Securitatea, de a cărei activitate este în linii mari mulțumit, secretarul general acuză tendința acesteia de a controla partidul. Ceaușescu reamintește condițiile în care Securitatea poate recruta membrii de partid ca informatori și este categoric împotriva faptului ca persoanele care-i deservesc pe membrii conducerii de partid și de stat să fie informatorii Securității. Această practică

„oglindește neîncredere în partid” și folosirea de „metode antipartinice, dușmănoase”. Mai mult, aceasta duce la suprapunerea „organelor de securitate partidului”. N. Ceaușescu reclamă lipsa unui control eficient al secției CC asupra activității Ministerului de Interne și deplânge paranoia suspiciunii practicate de Securitate care ar proba că unii ofițeri „și-au pierdut simțul uman și nu mai ai garanția că oamenii aceștia nu sînt bolnavi”. Pentru a evita derapajele, în Securitate trebuie aduse cadre noi, din producție. În fapt, pentru Ceaușescu toată această criză provocată de activitățile Direcției a 8-a este un bun pretext pentru ca partidul și el personal să-și întărească controlul asupra Securității.

13) **1973 mai 15, București.** Discuție în cadrul Secretariatului CC al PCR despre starea, deseori precară, a serviciilor către populație (spălătorii, băi comunale, magazine, ateliere de reparații etc.). Nicolae Ceaușescu respinge propunerile privind accelerarea măsurilor de ameliorare a situației și recursul la inițiativa particulară, el insistând asupra măsurilor de natură coercitivă

14) **1973 mai 25, București.** Raportul ministrului de Interne, Emil Bobu, privind instruirea unor cadre din țări africane pentru poliție și securitate.

15) **1973 iunie 5, București.** Scrisoarea unuia dintre numeroșii cetățeni germani, originari din România, care solicită aprobarea emigrării soției și fiului, rămași în țară. Cazul ajunge la cunoștința lui N. Ceaușescu dată fiind gravitatea acuzației de corupție la adresa unui colaborator al ministrului de Interne, Ion Stănescu, care a pretins și primit 23.000 mărci vest-germane pentru rezolvarea cererii. Cazul putea constitui o problemă în relațiile bilaterale în timpul pregătirii vizitei lui Ceaușescu în RFG (26-30 iunie 1973).

16) **1973 iunie 18-19, București.** Adoptarea de către Plenara CC al PCR a deciziei de reluare a lucrărilor la Canalul Dunăre-Marea Neagră, întrerupte după moartea lui Stalin, cu 20 de ani în urmă. La aceeași plenară, sub pretextul creșterii rolului femeii în viața politică, la propunerea lui Emil Bodnăraș, Elena Ceaușescu a devenit membră a Comitetului Executiv.

17) **1973 iunie 22, București.** Documente privind problema emigrării etnicilor germani din România, transmise de Miron Constantinescu lui Nicolae Ceaușescu, cu câteva zile înaintea vizitei acestuia în RFG (26-30 iunie 1973). Se propune ca Ministerul de Externe să prezinte autorităților vest-germane poziția conform căreia „reintegrarea familiei” să se facă și în România, prin repatriere

18) **1973 septembrie 25, București.** Fișa de cadre a lui Ion Dincă, în acel moment prim-secretar al Comitetului Județean de Partid Argeș și președinte al Consiliului Popular al Județului Argeș.

19) **1973 octombrie 8, București.** Fișa de cadre a lui Constantin Dăscălescu, în acel moment prim secretar al Comitetului Județean de Partid Galați și președinte al Consiliului Popular Județean Galați.

20) **1974 ianuarie 1, București.** Referat privind cererea de majorare a pensiei lui Gavrilă Birtaş, fost ilegalist și unul dintre șefii importanți ai sistemului represiv comunist în perioada de început (1948-1952).

21) **1974 ianuarie 19, București.** Buletin informativ al Secției Organizatorice și Cadre a CC al PCR privind „combaterea avortului infracțional”, dublarea deceselor prin „avort septic” în perioada septembrie-decembrie 1973, comparativ cu aceeași perioadă a anului

precedent și alte probleme dezbătute în cadrul Comitetelor județene de partid, cum ar fi persistența fenomenelor religioase și „propaganda mistică a unor secte neautorizate”.

22) **1974 februarie 4, București.** Ședința Prezidiului Permanent în care este abordată problema poziției delegației române în cadrul discuțiilor preparative ale Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa. Se insistă pe necesitatea impunerii pozițiilor părții române în ceea ce privește minoritățile naționale, libera circulații a informației, cărților și ideilor (transpare opoziția privind difuzarea literaturii religioase, se reiterează solicitarea desființării posturilor de radio străine ce emit spre România). Se insistă asupra discutării neamestecului în treburile interne și în special asupra problemei prezenței trupelor străine pe teritoriul altor state, cu referire clară la URSS.

23) **1974 februarie 4, București.** Discuție în cadrul Secretariatului CC al PCR privind bugetul partidului, care nu mai beneficiază de subvenții de la stat. Se preconizează o serie de economii privind cheltuielile unor organizații ca UTC, Comitetul de Luptă pentru Pace, scăderea cheltuielilor publicațiilor, creșterea fondului în valută și a exportului.

24) **1974 februarie 4, București.** Propuneri privind criteriile de încadrare a ofițerilor de Securitate, înaintate conducerii partidului de ministrul de Interne, Emil Bobu, și aprobate cu mici modificări în cadrul Secretariatului CC al PCR la 1 mai 1974. Selecția candidaților rămâne sub controlul strict al partidului, originea socială fiind în continuare criteriul determinant pentru admiterea în rândurile Securității. Sunt selectați tineri până la 26 de ani, cu vechime în producție, activiști PCR sau UTC, care provin din familii de ofițeri de Securitate și armată sau absolvenți ai școlilor militare ale Ministerului de Interne. Deși necesitatea studiilor liceale și chiar superioare este subliniată, numărul celor recrutați dintre absolvenții de învățământ superior rămâne limitat.

25) **1974 martie 25-26, București.** Plenara CC al PCR insistă asupra perfecționării politicii de cadre a partidului, cu precădere în domeniul economic. Peste 6.900 de cadre au fost promovate în ultimii doi ani. De asemenea, se pune accentul pe promovarea tinerilor proveniți cu prioritate din rândul muncitorilor cu stagii mai îndelungate în producție și pe „aplicarea cu consecvență a principiului [...] de rotare periodică a cadrelor”.

26) **1974 aprilie 3, București.** Documentar cu informații statistice și de natură politică privind situația minorităților maghiară și germană. Se poate observa numărul mare de elevi și studenți maghiari și germani care frecventează deja învățământul în limba română. Nota despre starea de spirit a populației maghiare este destul de confuză; ea surprinde totuși o stare de tensiune latentă în rândurile acesteia. Comentariul privind minoritatea germană relevă amplificarea emigrației în RFG, cu toate măsurile reparatorii luate de regimul comunist după 1967, favorizate și de stabilirea relațiilor diplomatice dintre București și Bonn.

27) **1974 aprilie 4, București.** Discuție în cadrul Secretariatului CC al PCR privind o mai strânsă subordonare a institutelor de științe sociale față de CC al PCR și integrarea lor în învățământul superior. Institutul de Istorie al Partidului și Institutul de Științe Sociale vor fi integrate în Academia „Ștefan Gheorghiu”. N. Ceaușescu preconizează ca Academia de Științe Sociale și Politice să coordoneze științele sociale din învățământul superior, idee față de care Mihnea Gheorghiu și Leonte Răutu exprimă o serie de rezerve.

28) **1974 aprilie 9, București.** Repartizarea atribuțiilor în cadrul Secretariatului CC al PCR, al cărui rol este sporit printr-un control direct asupra îndeplinirii politicii partidului în teritoriu.

29) **1974 aprilie 15, București.** Discuție în cadrul Comitetului Executiv al CC al PCR asupra compoziției Consiliului Apărării Republicii Socialiste România; decizia acordării unei pensii, egală cu ultima retribuție, și menținerea altor privilegii (casă de protocol, mașină) pentru Ion Gheorghe Maurer.

30) **1974 aprilie 22, București.** Discuție în Cadrul Biroului Permanent al Comitetului Executiv pe marginea informării Comisiei pentru problemele de pașapoarte și vize de pe lângă Consiliul de Miniștri, privind activitatea acesteia în 1973. Stenograma surprinde aceleași preocupări ale conducerii partidului privind cererile de plecări definitive: numărul mare de tineri cu studii superioare și numărul important de etnici români. De altfel, chiar N. Ceaușescu afirma că nu se împotrivesc plecării evreilor și germanilor; îl îngrijora însă plecarea românilor. Discuția atinge și fenomenul religios, îndeosebi printre tineri, subliniindu-se importanța intensificării educației ateiste și a măsurilor represive. În Anexele Informării, pe care le publicăm, sunt menționate situația plecărilor definitive, a rămânerilor ilegale în străinătate, cu precizarea vârstei, naționalității, a pregătirii profesionale, apartenenței politice etc.

31) **1974 aprilie 27, București.** Propuneri de schimbări de cadre în Ministerul de Interne/Securitate avansate lui Nicolae Ceaușescu de către ministrul de Interne, Emil Bobu. Aceste propuneri au fost preluate și înaintate Secretariatului CC al PCR de către Gheorghe Pană, el însuși membru al acestui organism, responsabil cu Secția Organizatorică și Cadre a CC. Propunerile ministerului de Interne au fost aprobate integral, în cadrul ședinței Secretariatului din ziua de 1 mai. Nu întodeauna preferințele ministerului erau însușite de N. Ceaușescu. Am reținut aceste documente ca exemplu al felului în care funcționau relațiile dintre conducerea partidului și Ministerul de Interne.

32) **[1974 aprilie 27], București.** Secretarul și unul din membrii Biroului Organizației UTC a Uniunii Scriitorilor, Alexandru Papilian și Dinu Flămând, susțin candidatura lui Nicolae Dragoș pentru postul de redactor-șef al revistei Luceafărul, într-o scrisoare adresată în numele organizației UTC lui Dumitru Popescu, secretar al CC al PCR și președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste. Scrisoarea este un model de obediență partinică. Prin numirea unui scriitor-activist în fruntea revistei, „Luceafărul” va deveni o tribună a național-comunismului și protocronismului.

33) **1974 fără lună și zi [înainte de luna mai], București.** Raport al Ministerului de Interne privind ancheta efectuată după decesul lui Constantin Doncea, dată fiind importanța averii strănse de acesta, în condiții suspecte. Documentul oferă detalii privind apariția unei „burghezii roșii”, care profita de pozițiile sale politice pentru a acumula bunuri imobile, producătoare de resurse financiare greu de imaginat în acea vreme pentru un particular, și cantități impresionante de bunuri mobile (tablouri, sculpturi, icoane, monede, cărți și timbre rare).

34) **1974 mai 1, București.** Decizia în cadrul Secretariatului CC al PCR de reducere substanțială a tirajelor, formatului, numărului de pagini și ritmului de apariție a ziarelor și revistelor, precum și suprimarea unora dintre ele. Motivele principale invocate de către N. Ceaușescu au fost necesitatea economisirii hârtiei și ameliorarea conținutului publicațiilor din punct de vedere ideologic. Măsurile luate au dus și la restrângerea cu mai mult de o pătrime a personalului din redacții, cei disponibilizați trecând în bună măsură în aparatul de propagandă propriu-zis. În aceeași ședință au fost aprobate, la propunerea ministrului de Interne, criteriile de încadrare a ofițerilor în aparatul de Securitate.

35) **1974 mai 13, București.** Deficiențele din turismul românesc discutate în cadrul Biroului Permanent al Comitetului Executiv al CC al PCR, în urma primirii notei elaborate de Ministerul Afacerilor Externe pe baza reclamațiilor firmelor de turism din Occident și din unele țări socialiste. Sunt scoase în evidență serviciile de proastă calitate, nerespectarea angajamentelor asumate prin contracte, lipsa de igienă, care uneori generează epidemii, aprovizionarea alimentară precară, insuficienta pregătire a personalului, impolitețea și necinstea acestuia etc. Măsurile preconizate denotă natura voluntarismului fără suport în fapte.

36) **1974 mai 14, București.** Discuție în Comitetul Executiv al CC al PCR privind criteriile de trimitere în străinătate la specializare, studii universitare și doctorat. Aveau prioritate domeniile tehnice și erau excluse științele sociale.

37) **1974 mai 20, București.** Discuție în cadrul Secretariatului CC al PCR pe marginea Raportului privind activitatea Ministerului de Interne pe anul 1973. Publicăm integral acest Raport, atât pentru informațiile pe care le oferă, cât și pentru stilistica lui.

38) **1974 iunie 10, București.** Discutarea proiectului de decret privind obiectele de patrimoniu sau a celor care conțin metale și pietre prețioase. Se preconizează confiscarea acestora, desființarea colecțiilor particulare. Suprinde atitudinea fermă a lui Emil Bodnăraș, care se opune secretarului general, în special în privința obiectelor de cult.

39) **1974 iunie 11, București.** Decizia majorării pensiilor a doi foști ilegaliști uitați de partid, Constantin Carp și Constantin Toma, a soției unui activist cu propaganda împușcat în 1945 în acțiunea de ocupare a Prefecturii județului Romanai, Dina Mincă, și a Mariei Pătrășcanu, cumnata lui Lucrețiu Pătrășcanu, reabilitat în 1968.

40) **1974 iunie 24, București.** Decizia majorării prețurilor la obiectele din aur și argint și la aurul dentar, luată în cadrul Biroului Permanent al Comitetului Executiv al CC al PCR. Cu aceeași ocazie, N. Ceaușescu cere reducerea și chiar eliminarea de la import a unor întregi categorii de produse din Occident. De asemenea, secretarul general preconizează obținerea unui maxim de devize pe seama veniturilor realizate de cetățenii români în străinătate, prin impunerea unui schimb dezavantajos.

41) **1974 iunie 26, București.** Discuție în cadrul Biroului Permanent al Comitetului Executiv al CC al PCR pe marginea anchetei comisiei de partid și de stat, în urma incendiului și a distrugerilor materiale provocate la Întreprinderea de Autocamioane „Steagul Roșu” din Brașov, soldate cu importante pagube. Din document transpar condițiile precare de muncă și de viață ale angajaților celei mai mari centrale industriale din România, care determină o enormă fluctuație a personalului și explică, de fapt, cauza sabotajului. Conducerea partidului urmează poziția exprimată de Nicolae Ceaușescu, punând accentul pe producție, ordine și disciplină, mergându-se până la ideea militarizării întreprinderii, neglijând îmbunătățirea condițiilor de viață.

42) **1974 iunie 28, București.** Notă-raport olografă privind repartizarea unor arme de vânătoare, materiale și cartușe câtorva lideri ai PCR, precum și Ministerului de Interne, în scopuri „protocolare”. Acestea au fost primite ca mită în acțiunile de vânzare a etnicilor germani. Se remarcă implicarea directă a lui Nicolae Ceaușescu în distribuirea armelor.

43) **1974 iulie 11 și 13, Mangalia.** Fragmente din stenograma ședinței Comisiei pentru Elaborarea Programului Partidului Comunist Român, care avea să fie adoptat la Congresul al XI-lea, privind: istoria României în viziunea național-comunismului, problemele statului,

națiunii și minorităților naționale. Discuția surprinde modul în care se încearcă integrarea și împletirea istoriei partidului în istoria națională, ocultând tot ceea ce contravenea acestei viziuni asupra trecutului PCR. Programul a fost unul dintre documentele fundamentale ale comunismului național românesc, devenind principala referință „teoretică” a istoriografiei din România.

44) **1974 iulie 18, Mangalia-Neptun.** Discuție în cadrul Comitetului Executiv al CC al PCR despre limitarea activității barurilor și necesitatea controlului strict de către Ministerul de Interne al personalului care intră în contact cu turiștii străini în localuri, hoteluri, muzee. Se decide interzicerea prezenței „animatoarelor”, a ghizilor cu antecedente politice (a „foștilor”) și limitarea strictă a accesului cetățenilor români, îndeosebi a tinerilor, în locurile frecventate de străini.

45) **1974 iulie 24.** Discuție în cadrul Comisiei de propuneri pentru membrii Comitetului Central al PCR, privind atitudinea de urmat în cazul celor care aveau rude plecate în Occident.

46) **1974 iulie 24.** Decizia sărbătorii victoriei lui Ștefan cel Mare de la Podul Înalt (Vaslui) și majorarea pensiilor unora dintre ultimii ilegaliști și simpatizanți comuniști neglijați de partid.

47) **1974 iulie 24-29, București.** Criteriile adoptate de către conducerea PCR care trebuiau îndeplinite de candidații la diverse funcții de partid, începând cu secretarii organizațiilor de bază și membrii comisiilor de revizie până la membrii CC. Aceleași criterii trebuiau respectate și pentru desemnarea delegaților aleși pentru participarea la Congresul PCR. Se conturează figura idealizată a unui militant comunist, pe linia noului dogmatism național-comunist.

48) **1974 august 16, București.** Decizie a Comitetului Executiv al CC al PCR de a acorda lui Nicolae Ceaușescu, cu ocazia celei de-a XXX-a aniversări a actului de la 23 august 1944, „o piesă unică”, medalie sau plachetă, conferită printr-o lege specială. Un exemplu elocvent al cultului personalității la cel mai înalt nivel.

49) **1974 august 29, București.** Propunerea ministrului Apărării Naționale, Ion Ioniță, de prelungire a duratei serviciului militar cu o lună și jumătate-două luni pentru 50.000 de militari, care ar fi trebuit trecuți în rezervă. Aceștia urmau să fie folosiți pentru strângerea recoltei.

50) **1974 septembrie 2, București.** Nota ministrului de Interne, Emil Bobu către N. Ceaușescu cu informații despre intervenția unui cetățean german care cere eliberarea lui Vasile Rascol, credincios penticostal, condamnat la doi ani închisoare pentru distribuie de Biblii.

51) **1974 septembrie 17, București.** Nota ministrului de Interne, Emil Bobu, despre funcționarea precară a Taronului, atât în ceea ce privește transportul de călători, cât și cel de mărfuri. Nota a fost discutată, împreună cu Raportul referitor la activitatea în domeniul transporturilor aeriene civile, în ședința Comitetului Executiv al CC la PCR din 15 octombrie 1974. Documentul surprinde utilizarea modestă a flotei aeriene (sub 50% la cursele externe regulate pentru pasageri), dese întârzieri, periclitarea securității pasagerilor, serviciile precare de la bordul aeronavelor, fapt ce stârnește nemulțumirea pasagerilor și a companiilor străine de turism.

1972

1. 1972 ianuarie 15, București. Raportul de activitate al Miliției pe anul 1971, înaintat de ministrul de Interne Secretariatului CC al PCR. Documentul este urmat de anexe ce surprind activitatea Miliției (combaterea diverselor infracțiuni, accidente de circulație etc.) și situația cadrelor (vârsta, studii etc.) care o compun. Raportul relevă procentul ridicat al tinerilor care comit infracțiuni grave, aplicarea decretului nr. 153/1970, prevăzând pedepse cu închisoarea „pentru parazitism” și „conlucrarea strânsă” a Miliției cu Securitatea pentru supravegherea „elementelor suspecte”.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
CABINETUL MINISTRULUI
Nr. 08038 din 15.01.1972

Către,
SECRETARIATUL COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Tovarășul Secretar General NICOLAE CEAUȘESCU¹

Înaintăm alăturat raportul privind activitatea desfășurată de organele de miliție în anul 1971.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Cornel Onescu²

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET
Ex. nr. 1

RAPORT³

cu privire la activitatea organelor de miliție pe anul 1971

Sub conducerea permanentă a partidului, miliția a acționat în 1971 cu mai multă fermitate pentru îndeplinirea sarcinilor izvorâte din hotărârile celui de al X-lea Congres al PCR pentru aplicarea strictă a legilor statului nostru și traducerea în viață a prețioaselor indicații date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea din aprilie 1970 cu cadrele de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție.

1. Nicolae Ceaușescu, vezi nota biografică în Mihnea Berindei, Dorin Dobrinu, Armand Goșu (editori), *Istoria comunismului din România. Documente*, vol. I, *Perioada Gheorghe Gheorghiu-Dej (1945-1965)*, Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, Editura Humanitas, 2009 (în continuare: *ICRD*, vol. I), p. 212, nota 1.
2. Urmează semnătura olografă „C. Onescu”. Cornel Onescu, vezi nota biografică în *ibidem*, p. 235, nota 3.
3. Vezi analiza acestui Raport în documentul nr. 3, din 8 februarie 1972, publicat în acest volum.

Sprijinul și îndrumarea permanentă acordată de conducerea de partid și de stat ne-au dat posibilitatea să orientăm mai bine activitatea organelor de miliție în apărarea avutului obștesc, întărirea ordinii și liniștii publice, asigurarea securității circulației pe drumurile publice, respectarea strictă a legalității socialiste, întărirea legăturii cu masele, perfecționarea și îmbunătățirea pregătirii politico-ideologice și profesionale a cadrelor.

În orientarea activității organelor de miliție s-a ținut seamă de evoluția și tendințele stării infracționale, de concluziile ce s-au desprins cu ocazia bilanțului muncii, pe anul 1970.

Pentru realizarea misiunilor ce au revenit organelor de miliție, s-au luat o serie de măsuri pentru perfecționarea activității, printre care descentralizarea aparatului, peste 2.000 de funcții de la județe fiind deplasate spre munca de execuție operativă și s-a realizat în orașe și municipii sectorizarea activității de miliție, asigurându-se astfel apropierea activității noastre de cetățeni și rezolvarea mai operativă a sarcinilor.

Sistemul de muncă bazat pe sectorizare a fost generalizat după ample studii și documentări, și după ce în prealabil a fost experimentat în câteva municipii mari, dovedindu-se a fi un sistem de muncă bun și care sintetizează experiența proprie a organelor noastre de miliție.

Un accent deosebit s-a pus pe calificarea și înprospătarea cadrelor în diferite sectoare ale muncii. Astfel, numai pe linie de circulație au fost încadrați 410 subofițeri absolvenți ai liceului, din care 256 cunoscători de limbi străine și s-a constituit un pluton de fete pentru controlul și dirijarea circulației. De asemenea, un număr însemnat de cadre din centrală au fost trimise să lucreze în teritoriu, printre care patru șefi de inspectorate județene.

Pentru îndeplinirea în cele mai bune condițiuni a sarcinilor încredințate, miliția a desfășurat un mare volum de muncă în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor, precum și pentru rezolvarea multiplelor probleme pe care le-au ridicat situația operativă și deservirea populației.

În anul 1971, miliția a descoperit 129.772 infracțiuni, cu 11,5% mai multe decât în anul precedent, în care au fost implicate 102.180 persoane. De asemenea, a constatat **33.700 furturi** și alte sustrageri cu valoare sub 500 lei pentru care au fost sesizate comisiile de judecată și a aplicat în total peste 2 milioane contravenții însumând circa 248 milioane lei.

În condițiile dezvoltării ascendente a economiei naționale, una din principalele sarcini, căreia miliția i-a acordat o atenție deosebită, a constituit-o perfecționarea continuă a formelor și mijloacelor de apărare a avutului obștesc.

Acționând cu perseverență pentru prevenirea și descoperirea infracțiunilor de acest gen, organele de miliție au constatat în anul 1971, **48.700 de infracțiuni în dauna avutului obștesc, cu 19,9% mai multe față de anul 1970, care au cauzat economiei naționale un prejudiciu de peste 164 milioane lei.** (Cu circa 70 milioane lei mai mult față de anul trecut.)

Cele mai frecvente infracțiuni în dauna avutului obștesc au fost: furturile, delapidările, înșelăciunile comise în sectoare ca **circulația mărfurilor, unde s-au constatat 8.400 infracțiuni cu un prejudiciu de 52 milioane lei, agricultura de stat și cooperatistă 11.400 infracțiuni cu un prejudiciu de 25 milioane lei,** precum și în sectoarele construcții și materiale de construcții, industria ușoară, industria alimentară, transporturi și telecomunicații, unde de asemenea au fost descoperite numeroase infracțiuni.

În cursul anului trecut, miliția a descoperit și cercetat peste **300 cauze penale complexe,** în care grupuri organizate de infractori au sustras vreme îndelungată însemnate bunuri și valori din avutul obștesc. Un astfel de grup format din 21 infractori, de la OCL Rîmnicu-Sărat, a delapidat peste **1.000.000 lei.** Grupuri asemănătoare au fost descoperite la magazinul alimentar 213 din Reșița, unde au păgubit avutul obștesc cu **750.000 lei,** la Centrul de valorificare a legumelor și fructelor Curtici, unde au delapidat **2.600.000 lei,** la Întreprinderea viei și vinului din Tîrnăveni **900.000 lei,** la Șantierul naval Oltenița, **peste un milion lei.**

Deși conducerea de partid și de stat în repetate rânduri a atras atenția asupra pericolului social deosebit ce-l prezintă infracțiunile îndreptate împotriva proprietății socialiste, trebuie arătat că unii conducători de întreprinderi și unități economice nu au acționat cu toată fermitatea pentru prevenirea și combaterea acestor infracțiuni. În unele unități se mențin o serie de cauze care duc la păgubirea avutului obștesc. Astfel, nu s-a exercitat un control sistematic și calificat asupra gestiunilor. Sînt încă frecvente cazurile în care unele gestiuni nu sînt verificate ani de zile sau se execută verificări superficiale. În majoritatea cauzelor complexe, activitatea grupurilor de infractori a fost favorizată timp îndelungat de unii revizori contabili corupți de către gestionari incorecți.

Nerespectarea normelor privind consumul unor materii prime și materiale, neținerea corectă a evidenței bunurilor, acordarea unor perisabilități la limita maximă precum și alte nereguli dau posibilitatea elementelor necinstite și puse pe căpătuială să-și creeze plusuri în gestiuni, care apoi sînt însușite și valorificate. În anul 1971, miliția a organizat numeroase acțiuni în scopul prevenirii și descoperirii infracțiunilor în dauna avutului obștesc, cu care ocazie a constatat bunuri necuprinse în evidențele contabile în valoare de peste **44 milioane lei**, a indisponibilizat în vederea confiscării mărfuri de cca. 35 milioane lei și a constatat lipsuri în gestiunile controlate de **15 milioane lei**. De exemplu, în sectorul de achiziții al Ministerului Industriei Ușoare, a fost constatat un plus de **75 tone lînă neînregistrată în evidențe**; la depozitul de mercerie – galanterie din cadrul întreprinderii județene economice a cooperativelor Vrancea, s-au creat plusuri de ace pentru mașini de cusut, nasturi și butoni, care au fost apoi valorificate de infractori, producîndu-se o **pagubă de 641.000 lei**, la depozitele de colectare a metalelor și unele unități socialiste care produc deșeuri de metal s-au găsit **neînregistrate 82 tone metale neferoase, în valoare de 524.000 lei**.

În sectorul agriculturii cooperatiste și de stat s-au găsit neînregistrate 2.700 tone cereale, 1.500.000 litri vin și rachiuri, 130.000 animale și altele.

Neajunsuri serioase se manifestă încă și în asigurarea condițiilor de depozitare a produselor, ceea ce a dus la degradare, la risipă și a creat posibilități de sustragere. Cu ocazia acțiunilor organizate în special în sectorul circulației mărfurilor și construcții industriale, au fost constatate numeroase cazuri de neglijență în păstrarea și manipularea bunurilor. Pe numeroase șantiere de construcții, în anul trecut au fost găsite de către organele de miliție materiale degradate sau supuse degradării în valoare de peste 27 milioane lei. Cauze similare au dus la producerea unor pagube care, pe întreaga economie totalizează sute de milioane.

Continuă să fie menținute în funcții de gestionari elemente cu antecedente penale, necinstite și cu pregătire profesională necorespunzătoare. Numai la un sondaj efectuat în luna octombrie 1971, la un număr de unități s-au găsit 233 gestionari cu antecedente penale angajați de conducerile respective fără nici un fel de verificări.

Unii conducători de întreprinderi, instituții, nu s-au preocupat în suficientă măsură pentru asigurarea pazei eficiente a bunurilor și controlul accesului în întreprinderi, fapt ce a facilitat numeroase sustrageri și furturi.

Nici organele de miliție nu au manifestat în activitatea lor exigența necesară pe linia aplicării ferme a legilor care apără proprietatea socialistă și, ca urmare a unei slabe munci de informare, nu au cunoscut și depistat din timp elementele suspecte și infractoare.

Preocupîndu-se de descoperirea și a altor infracțiuni la regimul unor activități economice, în anul 1971, organele de miliție și-au intensificat activitatea de prevenire și descoperire a infracțiunilor de contrabandă, trafic de valută și metale prețioase. Ca urmare a activității desfășurate, s-au confiscat **320 kg. aur, 145 kg. argint**, valută capitalistă totalizînd **213.000 dolari**, precum și **mărfuri în valoare de peste 35 milioane lei**. De asemenea, s-au descoperit 1.384 infracțiuni de speculă, îndeosebi cu produse agroalimentare și mărfuri scoase din rețeaua comercială, cu 20% mai mult decît în anul trecut.